

знаейки вече, какво да прави, той се реши да работи и презъ деня.

Една ранна сутринъ той се запъти къмъ близката дупка, която бѣ започналъ предната нощъ, и съ помощта на едно вжже се спушна въ нея. Стигналъ на каменистото дъно, той се вгледа въ кжсоветъ камъни по дъното на кладенеца. Между тѣхъ лъщѣше нѣщо жълто. Изведнажъ Йоханъ се наведе и почна да събира лъскавитѣ жълти кжсове, примѣсени съ бѣли кварцови кристали. Шепитѣ му се напълниха съ тежко самородно злато — първото злато, намѣрено въ южно-африканската държава Трансвалъ.

Въ 1886 година, на 4 октомврий, точно преди 50 години, 300 златотърсачи кръстиха домакинството на стария Йоханъ Витеватеръ съ името *Йоханесбургъ*. Тѣхнитѣ колиби бѣха построени върху мѣстото на кжщата и градината на стария поселникъ. Цѣлата земя наоколо бѣ разкжсана на дѣлове, за които се плащаха луди пари. Отъ всички страни на свѣта пристигаха златотърсачи. Една година преди това цѣлата огромна земя на Йохановото стопанство не струваше и 12 чифта волове. Сега пристигаха търговци и банкери отъ всички краища на земята и се надпреварваха да купуватъ земи. Златото като че ли извираше отъ земята. Изъ цѣла Америка и Европа банкитѣ се надпреварваха да образуватъ дружества за купуване земи въ Трансвалъ и тѣхно използване. Въ 1887 г. градътъ Йоханесбургъ имаше 3000 жители, отъ които 2800 мъже; 79 дружества бѣха откупили земитѣ на стария Витеватеръ и ги раздавава за злато. Опитни инженери и строители копаеха дълбоки кладенци, отгдето съ помпи вадѣха подпочвенитѣ води, нуждни за промиване на златото. Изведнажъ нѣкога сухата и безводна степъ, въ която всичко умираше отъ жажда, се покри съ канали и резервуари. Градътъ растѣше съ часове. Тамъ никой не мислѣше за почивка. Животътъ продължаваше денонощно. Пивницитѣ и бан-